

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 241.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Παμπρεπίω Διακόνω. σλθ.

Επειδή τὸ μὲν λόγους φιλοσοφῆν
ἐάδιον, τὸ δὲ ἔργους δύσκολον. καὶ τὸ
μὲν πᾶς ἀκούσας τέρπει, τὸ δὲ πᾶς ψυ-
χᾶς παιδεύει. Διὸ τὸ οὐθεὸς, τοῖς
πλὴν τῆς ἱερωσύνης λειτουργίαν ἐπι-
μύθοις βοᾷ τῶν ὁσίων μαθεῖν ἠθέλησας.
Ἱερεῖς λαλῆσαι εἰς πλὴν καρδίαν Ἱε-
ροσολίμῃ· ἐπειδὴ γὰρ οἱ Διὸς λόγων
φιλοσοφοῦντες ἔμνον ἐνοχλεῖσι τῶς
ἀκούοντας, ἀλλὰ καὶ δι' ὧν τὰ εἰρη-
πία οἷς λέγουσι παράτησι, καμαρδεῖ-
σθαι ἑαυτὸς ὠδυσσεύαζουσι. Διὸ
τὸ πλὴν τῶν ἔργων ἀρετῶν τῶν
ἀπαυτῶν, πλὴν τῆς ψυχῆς τῶν ἀκρα-
τῶν ἀπομύθω. ὥστε ἱερόν ἐναὶ καὶ
τὸν ἱερωμύθον. Ἱεραῖσθαι γὰρ τὸν ἀνιέ-
ρον, ἔθελος.

Παλαδίω Διακόνω. σλθ.

Ἀνάκτησαι σαυτῶν, ὧ βέλπε, πλὴν
καὶ πόλι· καὶ ἐνοσησασαὶ καὶ Διὸς θα-
ρεῖσαι, καὶ εἰς τὸ μὴ ὄν χρησασαὶ
ἡθῶν γὰρ ἂν ἰὼ ἴσως κελόν. ἀλλ' εἰς
κακοδοξίαν παραπέισαι.

Λαμπητίω Ἐπισκόπῳ. σμ.

Οἶδα μὲν, ὧ ἀγνείας ἀνάκτορον,
ὅτι εἰκότως δυσχεραίνεις, Ζωσίμου τε
καὶ Μαρτινιανῶν, Μάριανος τε καὶ Εὐστα-
θίου, Ἱεραῖσθαι δοκῶντων, ἀνθρώπων
πάση μὲν ἀρετῇ ἀφοροῖσθαι τε καὶ ἀδα-
των, πάση δὲ κακίᾳ ἰππηλατον ἑαυ-
τῶς κατασκευασάντων ὁδὸν τε καὶ χῶ-
ρον. ἀλλ' εὐ εὐδέναι ὀφείλεις, ὅτι ἴσως
μείζονος ἠξιώθησαι τιμῆς, ποσούτω καὶ
μείζονα δώσουσι δίκην, ὅτι μὴδὲ τῇ
εὐεργεσίᾳ βελτίως ἐγένοντο.

Τῷ αὐτῷ. σμα.

Αὐτὸς μὲν ἴσως πολλῶν λόγων τε καὶ
καὶ νοημάτων ἔχειν μενομιζεις ὠδυσ-
σειῶν, ἐγὼ δὲ οἶδα σαφῶς, ὅτι εὐδέν

Pamprepio Diacono. 238.

Quandoquidem sermonibus philoso-
phari facile est, operibus autem arduum,
atque illud quidem aures oblectat, hoc autē
animos erudit, ob eā causam Deus ad eos
qui sacerdotij munere redimti sunt, id,
quod tibi explanari cupis, clamat, Sacer-
dotes loquimini ad cor Hierusalē. Quo-
niam enim qui verbis duntaxat docent, nō
modō molestiam auditoribus exhibēt, sed
etiam irridendos ac fugillandos se propi-
nant, idcirco actionum virtutem, quæ ad
auditorum animos penetrat, ab ipsis requi-
rit. Quamobrem sacrosanctum esse oportet
eum qui consecratus est. Neque enim
prophanum sacris operari fas est.

Pallaio Diacono. 239.

Existimationem tuam, vir optime, cura
ut recuperes, non illam quidem morbo af-
fectam & corruptam, atque in nihilum red-
dactam (leuitus enim ad malum fortassis
esset) verū in errorē & hæresim cōuersam.

Lampetio Episcopo. 240.

Non quidem me fugit, ὧ castitatis de-
lubrum, merito te hoc nomine discrucia-
ri, quod Zosimus & Martinianus, Maro-
que item & Eustathius, qui Sacerdotum
speciem præferunt, seipsos omni virtuti
inaccessam & inuiam, omni autem vitio
planam ac facilem viam sedemque reddi-
derint. Verum illud tibi exploratum esse
debet, quod quo maiores honores conse-
cuti sunt, eo quoque grauioribus suppliciis
afficientur, ut qui ne beneficio quidem
meliores effecti sint.

Eidem. 241.

Tu quidem fortasse me multorum ser-
monum ac sensorum apparatus habere
arbitraris. At ego illud probē scio, me nihil

Sf iij

scire. Quòd si quid laude dignum à me afferatur, Deo id ascribendum est, qui ut auditorum vtilitati cõsulat, rudes atque eruditos homines persæpe sapientia & eruditione instruit.

Nilammoni Scholastico. 242.

Et si tu pro ea eloquentia, qua polles, anteuertens, apologiam meam lacerasti, cum ad hunc modum scripisti, Dic rursus quòd Christianum dogma non labefactet singularis illa Martiniani, Zosimi, Maronis & Eustathij improbitas, quorum vita iam ad scenam prodit, atque ignominiam & irrisionem sacrosanctæ religioni inurit: at non ipse tamen proinde à veritate abscedam, verum eam ad defensionem adhibebo. Nam quoniam nihil habens quòd diuinissimam religionem incuses, aduersus sacerdotes quosdam accusationem conuertisti, versutia tua ab omnibus, qui quidem prudentia minimè careant, facile deprehensa est, qui diuinam quidem vitæ rationem summis laudibus extulerunt, accusationem autem in eos conuerterant. Quòd si tu quoque à cõtentionis studio te ipsum remoueas, ea, quæ dixi, comprobabis. Quid enim absurdi dicimus, cum rem ipsam explorari ac perpendi oportere dicimus: ac, si bona esse comperiat, amplectendam esse etiam si quidam eorum, qui iam consecrari videantur, ad ipsum quoque vitij fundum prolapsi sint; si autem turpis atque inhonesta, fugiendam esse, quantumuis nonnulli ex iis, qui ipsi addicti sint, ad ipsum virtutis verticem peruenisse videantur? Amplectenda enim virtus est, etiam si omnes, quibus minimè rectum de rebus iudicium est, eam vituperant, fugiendum autem vitium, etiam si omnes, quos vitia delectant, illud laudibus ac prædicatione efferant. Neque enim ab iis, qui aduersa valetudine laborant, sed à sanis, rerum iudicia capienda sunt. Nam si ægrorum iudicia sequamur, philosophiam quoque ipsam condemnabimus.

οἶδα. εἰ δέ τι λεχθῆναι εὐδοκίμων, τῷ θεῷ πλὴν αἰτίας λογιστὸν, τῷ χηλιδιώ-
τας ἄλλ' οὐ τῆς ἀκούοντων ὠφέλειαν,
πολλάκις σοφίζονται.

Νειλάμμωνι χολαστικῷ. σμβ.

Εἰ καὶ τῷ θεῷ εὐδοκίμων εἶναι προλαβὼν
πλὴν ἀπολογίας δίσυρας γεγραφάς,
εἰπέ σάλλιν ὅτι τῷ δογματικῷ λυμψι-
νεταίῳ ἢ Ἰωσφύῳ Μαρτυριανῷ, ἢ Ζω-
σίμου, Μάρωνος τε καὶ Εὐσταθίου κα-
κία, ὧν ὁ βίος λοιπὸν σκιδνωσάτα-
ται, ἀδελφία καὶ καρφάδια τῆ ἱερωα-
τη θρησκείᾳ προσβιβάζουσιν. ἀλλ' ἐρω-
γε σὺ καὶ ἀποστρέψαι τὴν ἀληθείαν, ἀλλ'
αὐτῇ πρὸς ἀπολογία καὶ χηρσαίμην.
ἐπειδὴ γὰρ σὺ ἐχρῶν ὅτι καὶ μέμφοιο
πλὴν θεοτάτου θρησκείαν εἰς πᾶσας τῆ
ἱερωσύνης ἐπέφασκε πλὴν κατηρησίας,
εὐφρόνας σοὶ ἢ σκαμνοῦ γέροντος ὑπὸ
πάντων τῆς συνέσεως σὺν ἀμοιροῦ-
των, τῆς πλὴν ἰδὴ θείας ἰσοδυναμίας.
Ζάνται πολιτείας. πλὴν δὲ κατηρησίας
εἰς οὐκ εὐνοίας προέβησαν. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
τῆς φιλονοκίας ἀποστρέψαι, ἀποδέξαι
τὸ εἰρηδικόν. τί γὰρ ἀποποιεῖται φανερῶς
λέγοντες, ὅτι αὐτὸ τὸ παράδειγμα βασι-
νίζονται καὶ εἰ μὴ καλὸν φερε-
θῆναι ἀσπαστὸν, καὶ τινὲς τῆς δοκού-
σων αὐτὸ μετρίως, εἰς αὐτὸν τῆς κα-
κίας τὸν πυθμὸν κατέπεσον, εἰ δὲ
αἰσχρὸν φερετόν, καὶ τινὲς τῆς δο-
κούσων αὐτῷ προσκεκλήσθαι, εἰς αὐ-
τὸν τῆς ἀρετῆς δοκοῦντες ἐληλακέναι
πλὴν κορυφίου. καὶ γὰρ πλὴν ἰδὴ ἀρε-
τῆς ἀσπαστὸν εἶναι, καὶ πάντες ψέ-
γασιν οἱ πλὴν κρίσιν τῆς παραγμάτων
σὺν ἐχρῶντες ὀρθῶς. πλὴν δὲ κακίας
φερετόν, καὶ πάντες οἱ τῆς κακίας
ἐρεσθῆναι αὐτὸν ἀνακηρύττωσιν. ἢ γὰρ
ἀπὸ τῆ νοσοῦσων, ἀλλ' ἀπὸ τῆ ὑγιαι-
νόντων καὶ λαμβάνειν τὰς αἰτίας τῆς
παραγμάτων ψήφους. εἰ γὰρ τοῖς νο-
σοῦσιν ἐψόμεθα, καὶ φιλοσοφίας κα-
ταγιώσμεθα.

Εὐδοκίμωνι